

12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

† Κυριακή τῶν Βαΐων.

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».
Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (ἡ' αἰ.)· Ἀνθούσης
ἁγίας (†801).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π9

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π9

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ην κοι νην α να στα σιν προ τῶ σθ πα θῶς πι στῶ

με νος ^Δεκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε

ο Θε ος ^π9 ο θεν και η μεις ὡς οι Παι αι δες ^Δτα της

νι κης συμ βο ο λα φεροντες ^πσοι τω νι κη τη τῶ θα

να τῶ βο ὠ ὠ μεν ^Δω σαν να ^πεν τοις υ ψι

στοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου ^π

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

Ἦχος ^Δ Δι - Θ

Σ υν τα φε εν τες σοι δι α τ ε βα πτισματος Χρι
 στε ο Θε ος η μων της α θα να τ ε ζω ης η
 ξι ω θη μεν τη Α να στα α σει σ ε και α
 νυ μν ε ρν τες κρ α α ζο μεν ω σαν να εν τοις υ
 ψι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος ^Δ Δι - Θ

Μ ε τα κλα δων νο η τως κε καθαρ με νοι
 τας ψυ χας ως οι Παι δες τον Χρι στον α νευ φη
 μη σω μεν πι στως με γα λο φω νως κραυ γα ζον τες

τω Δε σπο ο τη ευ λο γη με νος
 ει Σω τηρ ο εις τον κο οσμονελ θων του σωσαι
 τον Α δαμ εκ της αρ χαι αι ας α ρας πνευ μα τι
 κως γε νο με νος φι λαν θρω ω πε νε ος Α δαμ
 ως ευ δο κη σας ο πα αν τα Λο ο ο γε
 προς το ο συμ φε ε ε ρον οι κο νο μη σας
 δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Καί νυν. Ἕτερον.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ς

Τε ταρ ται ον Λα ζα ρον εκ τϷ μνη μει ει ει
 ει ει ου α να στη σας Κυ ρι ε παν τας ε
 δι δα ξας βο αν με τα βα ι̇ ων και κλαδων σοι
 ευ λο γη με νος ει ει ο ερ χο ο με ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι ο

Επι φι λω σου Χρι στε δα κρυ α ραι νεις
 μυστι κως και ε γει ρεις εκ νε κρων Λα ζα ρον

κει με νον θνη τον εν ω συμ παθει αν εδει ξας
 φι λαν θρω ω πως μα θον τα δε την σην πα
 ρσ ι ι ανσω τηρ τα πλη θητων βρε φων ε ξηλ
 θον ση η με ε ρον εν ταις χερ σιν κα τε χοντα βα
 ι ι ι α το ω σαν να σοι κραυ γα ζον τα
 ευ λο ο γη με νο ος ει ο τι ι τον κο ο ος
 μον εις το σωσαι ε λη λυ υ υ θας

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

A ι νε σα τε συμ φωνως οι λα οι και τα ε εθ
 νη ο γαρ βα σι λευς των α γγε ε λων ε πε
 βηνυντω πα λω και ερ χεται θε λων εν σταυ ρω πα
 τα ξαι τς εχ θρς ως δυ να τος δι α του το και οι
 παι αι δεσ με τα βα ι ι ω ων κρα ζσ ι τον υ
 υμνον δο ο ξα σοι τω ελ θον τι νι κη τη δο ο
 ξα σοι τω σω τη η ρι Χρι στω δο ξα σοι τω ευ λο

γη με νω μο νω θε ω ω η η μων

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πλ' Νη ς

Ο ^{Νη} ε ^{Πα} πι ^{Νη} θρο ο νϺ ^{Πα} Χε Ϻ ^{Νη} βιμ και ε πι
πω ω ω λϺ ε πι κα θι ι σας δι η μας
και προς το πα α α θος το ε κϺ σι ον φθα α
σας ση μερον α κϺ ει των Παι αι δων α να βο
ω ων των το ο ω σαν να των ο ο χλων α
να φω νϺ Ϻν των Υι ε Δα βιδ σπευσον σω ω
ω σαι αι Ϻς ε πλασας ευ λο γη με νε Ι η
σϺ εις τϺ το γαρ ε λη λυ υ θας ο πως γνω ω μεν
την δο ο ξα αν σϺ

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

* * *

Εὐλογητάρια οὐ φάλλονται
χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

[Ἀνάγνωσιν δέ, ποιοῦμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς
ἑορτῆς Λόγων ξε' καὶ ξς.]

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^χ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 υ υ και σω ω ω
σον Σω ω τη η η8 μ8 υ ^ε ^χ

Ο^{Δι} ι μι σ8 εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
ι ι υ υ ^{Β8} ^ε ^χ ως χο ο ο ο ο ο8 το ο ο
ο ος γαρ ^Μ ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ^ε ^χ ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε ^χ

Δ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε ^χ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^ε ^χ και κα α θα αρ σει
^{Δι} ^ε ^χ υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι

ι ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α

αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ἦ' (8).

Ἦχος Βου

Ε κ στο ο μα τος νη πι ων και θη λα ζο ον

των κα τηρ τι σω αι αι νον

Κυ ρι ε ο κυ ρι ος η μων ως θαυ μα στον το

ο νο μα σε εν πα ση τη γη

Ε κ στο ο μα τος νη πι ων και θη λα ζο ον
των κα τηρ τι σω αι αινον
Ο τι ε πηρ θη η με γα λο πρε πει α σθ
υ περ α νω των ου ρα νω ων

Ε κ στο ο ο μα τος νη πι ων και θη λα
ζο ο ο ο ον των κα τηρ τι σω αι αι αι
νο ο ο ο ον

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(κα' 1-11, 15-17).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἤλθον εἰς Βηθσαφαγῆ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες (αὐτὸν) καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας, ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ, ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν.

Ὁ Ν' χύμα, ἄνευ μέλους καὶ ἄνευ ἀσπασμοῦ τοῦ εὐαγγελίου
(συμφώνως τῷ ΤΜΕ).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με

ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εὐθὺς μετὰ τὸν Ν', ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Σ η με ρο ο ον ο Χρι ι στος ει σερ χε ε ται
ε εν πο λει τη η η α γι ι α εν πω λω κα α

α θη η με ε ε νος την α λο γι ι ι α αν
λυ υ υ ων των ε θνων την κα κι ι στον πα
α α λαι αι κε χε ερ σω με ε ε ε νην

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Σ η με ρο ο ον ο Χρι ι στος ει σερ χε ε ται
ε εν πο λει τη η η α γι ι α εν πω λω κα α
α θη η με ε ε νος την α λο γι ι ι α αν
λυ υ υ ων των ε θνων την κα κι ι στον πα
α α λαι αι κε χε ερ σω με ε ε ε νην

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ
ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μθ

Σ η με ε ρον η η χα α ρις του Α γι ι ου
ου Πνε ευ μα α τος η μας συ υ υ νη

η γα α α γε και πα αν τε ες αι αι ρο
 ο ον τες το ον Στα αυ ρον σου ου λε ε ε ε
 γο ο ο ο μεν ευ λο γη με νος ο ο ε ερ χο
 ο με ε νος εν ο νο μα α α τι ι ι Κυ υ ρι
 ι ι ου ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οισ

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανών, ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στίχους, «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὡσαννὰ Χριστός, εὐλογημένος Θεός.

Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ω φθη η σαν αι πη γαι της α βυ υ υσ σα νο
 τι ι δος α μοι ροι και α νε κα λυ φθη θα λα ασ
 σης κυ μαι νσ σης τα θε με λι α τη κα ται
 γι δι νευ μα α τι τα αυ της γαρ ε πε τι μη σας
 πε ρι ου σι ον λα ον δε ε σω ω σας α α δον τα ε
 πι νι κι ον υ μνον σοι Κυ ρι ε

^{Πα} **Σ** το μα α τος εκ νη πι ων α κα α κων και θη
 λα ζον των αι αινον ^{Β8} των σων ι κε των κατηρ τι σω
^{Πα} ^{Β8} ^{π9} κα τα λυ σαι τον αν τι παλον ^{Β8} και εκ δι κησαι
 παθει Σταυ ρθ ^{π9} την πτωσιν του πα λαι Α δαμ ^Α δι α
 ξυ λ8 α να στη σας του τον δε ^{Β8} α α δοντα ε πι νι κι
 ον υ μνονσοι Κυ ρι ε ^{Β8} (δίζ)

Δόξα.

^{Πα} **Α** ι νε ε σιν εκ κλη σι α ο σι ι ων τω ε
 νοι κ8ν τι Σι ων ^{Β8} σοι Χρι στε προ σφε ρει εν σοι οι δε
^Α Ισ ρα ηλ τω ποι η τη αυ τ8 ^{Πα} χαι ρει και ο ρη ^{π9}
^{Β8} ε θνη α ντι ι τυ πα λι ι θο καρ δι α ^{Β8} εκ προ σω
 π8 σ8 η γα αλ λι α σαντο ^{Β8} α α δοντα ε πι νι κι
 ον υ μνονσοι Κυ ρι ε ^{Β8}

Και νυν. Πάλιν τὸ αὐτό.

ὠδὴ γ'

^{Β8} **Ν** α ουσαν α κρο το μον προ σταγ μα τι σω ^{Β8} στε
^{Πα} ρε αν ε θη λα σε πε τραν ^{π9} ^{Β8} Ισ ρα η λι της λα

ος η η δε πετρα συ Χρι στε υ παρ χεις και ζω η εν
η ε στε ρε ω ω θη η Εκκλη σι α κρα ζα σα
ω σαν να ευ λο γη με νος ει ο ερ χο μενος

Nε κρον τε τρα η με ρον πρα στα γ μα τι σω εκ
νε κα δων συν τρομος α α δης α φη κεν Λα ζα ρον
η η α να στα σις Χρι στε συ γαρ και ζω η εν η ε
στε ρε ω ω θη η Εκκλη σι α κρα ζα σα
να ευ λο γη με νος ει ο ερ χο μενος
Δόξα.

Aσα τε λα οι θε ο προ πως εν Σι ων και
ευ χην α πο δο τε Χρι στω εν Ι ε ρου σα λημ
αυ τος ερ χε ται εν δο ο ξη με τα κυ ρει ας
ε στε ρε ω ω θη η Εκκλη σι α κρα ζα σα
σαν να ευ λο γη με νος ει ο ερ χο μενος

Και νυν. Πάλιν τὸ αὐτὸ μετὰ τέλους:

ω σαν να ευ λο γη με νος ει ο ερ χο με νο ο ο ο
ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, Ὑπακοή, Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἦχος Δι-Ϟ.

Μ ε τα κλα δων υ μνη σαν τες προ τε ρον με
τα ξυ λων συν ε λα βον υ υ στε ρον οι α
γνω μονες Χρι στον Ι ου δαι οι τον Θε ον η μεις δε
πι στει α με τα θε τω α ει τι μωντες ως ευ ερ γε
την δι α παν τος βο η σω μεν αυ τω ευ λο
γη με νος ει ο ερ χο ο με νος τον Α δαμ α να
κα λε σα σθαι αι αι

23 Ἀπρ. 2016, Ι.Α.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοῶντων σοι· * Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπειδὴ Ἄδην ἔδησας ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ Κόσμον ἀνέστησας, βαΐοις τὰ νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν κραυγάζοντά σοι σήμερον· Ὁσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυΐδ· οὐκέτι γὰρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ· ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν, μόνος σταυροῦσαι· οὐκέτι καθ' ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος· ἢ σὴ γὰρ πλευρὰ νυγήσεται λόγχῃ· ὅθεν

ἀγαλλόμενοι φαμέν· * Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναξάριον.

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Χαίρων, τελεύτα, Βασίλειε τρισμάκαρ·
Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτη, Βασίλειε, ταφήμα δύσσαο νεκρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Ε'.

Στίχ. Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,

Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Δήμησ καὶ Πρωτίων ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,

Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμησ δημίω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Στίχ. Εὔρε στεφάνους ἀρτίμητος Ἀρτέμων,

Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένη κάρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυῖδ καὶ Ἰωάννου. (ζ' αἰ.)

Στίχ. Δούλους Θεοῦσ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους

Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ὁ Ὁσιος Ἀκάκιος ὁ νέος, ὁ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος σκήτη τοῦ Καυσοκαλυβίου ἀσκήσας κατὰ τὸ ἔτος ,αψλ' (1730), ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ νέος σύ, Ἀκάκιε, τοῖς χρόνοις,

Ἄλλ' οὖν παλαιὸς ὑπερῆρας τοὺς πόνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος, ἐπισκόπου Βερόνης τῆς ἐν Ἰταλίᾳ, τοῦ Ὁμολογητοῦ. (†380)

Στίχ. Πρὸς τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀγρεύσας πλήθη,

Ζήνων ἐτελεύτησεν, ποιμὴν Βερόνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἐν ἔτει ,Γυν' (6450) ἀπὸ κτίσεως κόσμου (ἧτοι τῶ 942), ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων· μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῶ τῶν Χαλκοπρατειῶν, κατὰ τὴν λα' Αὐγούστου.

Στίχ. Ἡ Παρθενικὴν ὀσφὸν σφίγξασα Ζώνη,

Πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν ἄγεται δόξη.

Ζώνην τιμίαν τῇ βασιλίδι δίδως

Βασίλισσα πάντιμε Θεογεννήτωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Β'

πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†1019)

Στίχ. Σέργιος ἐπίσκοπος Βασιλευούσης,
Βασιλέα Κύριον βλέπει ἀλήκτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ κοιμήσις τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου, τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀσκήσαντος. (†1219)

Στίχ. Κύπρου βλαστὸς κλεινὸς Ἐδὲμ χωρεῖ ἔνδον,
Νεόφυτος θεῖος, ἀσκήσεως στύλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἐπισκόπου Ῥυαζάν, τοῦ θαυματουργοῦ. (†1295)

Στίχ. Ὡς πλοῖον ἔχων Βασίλειος μανδύαν,
Ποταμὸν ἀνέπλευσε Χριστοῦ δυνάμει.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν.

Στίχ. Πῶλῳ καθίσας, ὁ λόγῳ τείνας πόλον,
Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποίησον, καὶ τὴν σὴν ἐναργῆ κατὰ θανάτου νίκην, τὴν φαιδρὰν σου καὶ ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

ᾠχος **λτος** Βου **ς**

ᾠδὴ **α'**

Ω φθη η σαν ^{Πα} αι ^{Ββ} πη γαι της α βυ υσ σθ νο
τι ι δος α μοι ροι ^ε και α νε κα λυ φθη θα
λα ασ ^{Πα} σης ^ε κυ ^ε μαι ^ε νσσης τα θε με λι α ^ε τη κα
ται ^ε γι ^ε δι ^ε νευ ^ε μα ^ε α ^ε τι ^ε ταυτης γαρ ε ε πε τι μησας
πε ρι ^{Πα} ς ^ε σι ον λα ον δε Ε ^ε σω ^ε ω ^ε σας ^ε α ^ε δον τα ε
πι ^ε νι ^ε κι ον υ ^ε μνονσοι Κυ ρι ε ^ε

ὠδὴ γ'

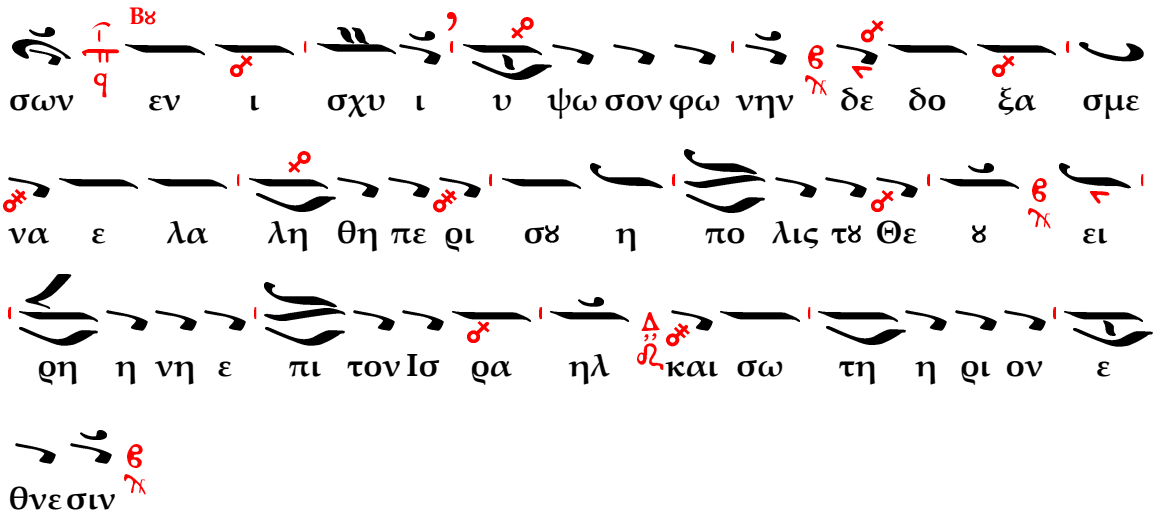
N α ου σαν α κρο το μον προ σταγ μα τι Σω στε
 ρε αν ε θη λα σε πε τραν Ισ ρα η λι της λα
 ος η η δε πετρα συ Χρι στε υ παρ χεις και ζω η
 εν η ε στε ρε ω ω θη η Εκκλη σι ι α κρα
 ζα σα ω σαν να ευ λο γη με νος ει ο ερ χο με
 νος

ὠδὴ δ'

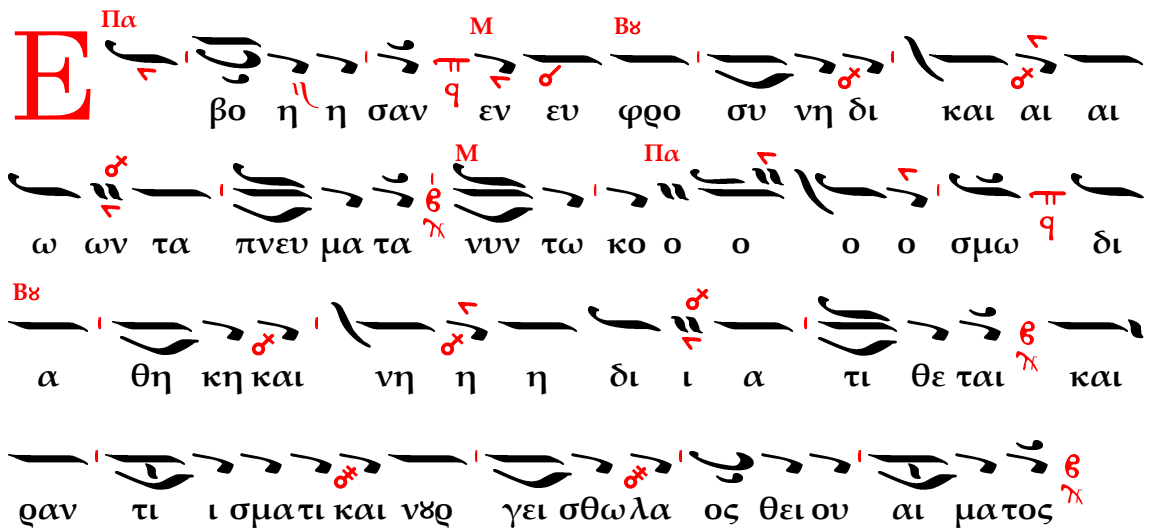
X ρι στο ος ο ερ χο με νος εμ φα νως Θε
 ος η μων η ξει και ου χρο νι ει εξ ο
 ο ρος κα τα σκι ι ου δα σε ε ος κο ρης τι
 κτα σης α πει ραν δρσ προ φη της πα λαι φη σι
 δι ο παν τες βο ω ω μεν δο ξα τη δυ να μει σα
 Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

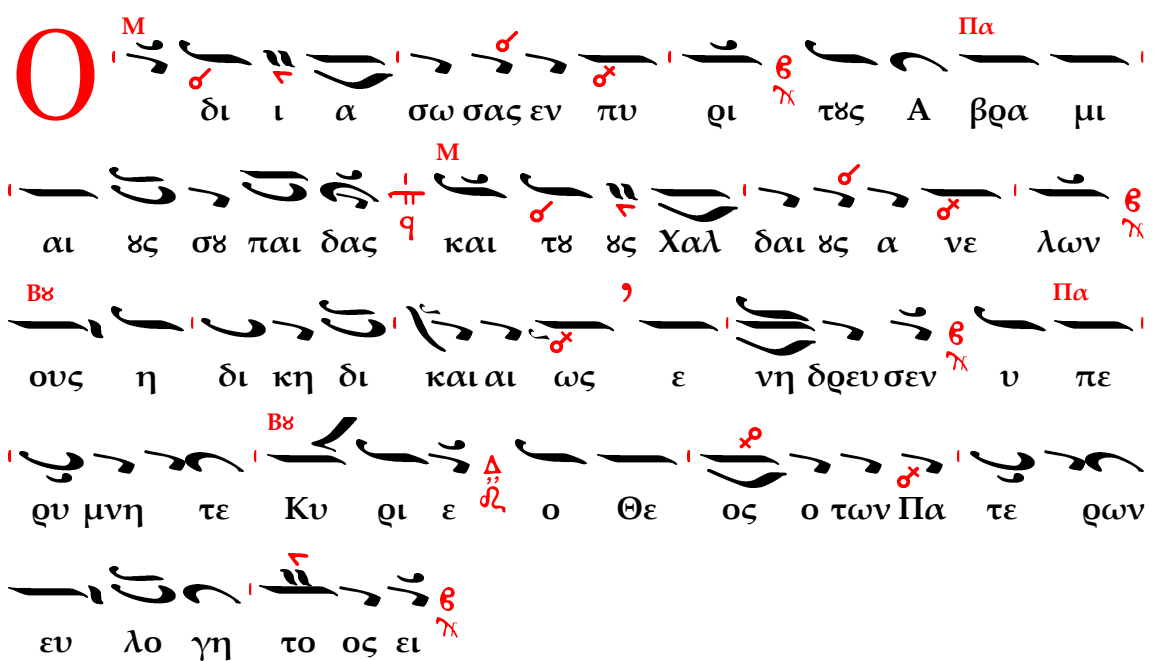
T ην Σι ων επ ο ρος α να βη θι ο ευ α γγε ε
 λι ζο μενος και την Ι ε ρσ σα λημ ο κη ρουσ

 σων εν ι σχυ ι υ ψωσον φω νην δε δο ξα σμε
 να ε λα λη θη πε ρι σθ η πο λισ τθ Θε ο ει
 ρη η νη ε πι τον Ισ ρα ηλ και σω τη η ρι ον ε
 θνεσιν

ὠδὴ δ' ε'

E βο η η σαν εν ευ φρο συ νη δι και αι αι
 ω ων τα πνευ μα τα νυν τω κο ο ο ο ο σμω δι
 α θη κη και νη η η η δι ι α τι θε ται και
 ραν τι ι σμα τι και νθρ γει σθω λα ος θει ου αι μα τος

ὠδὴ ζ'

O δι ι α σω σας εν πυ ρι τθς Α βρα μι
 αι ρς σθ παι δας και τθ ρς Χαλ δαι ρς α νε λων
 ους η δι κη δι και αι ως ε νη δρευ σεν υ πε
 ρυ μνη τε Κυ ρι ε ο Θε ος ο των Πα τε ρων
 ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ^{B8} υ φρα ανθη τι Ι ε ρθ σα λημ ^Δ πα νη
 γυ ρι σα τε παν τες οι α γα πων τες Σι ων ^β ο
 βα σι λευ ων γαρ εις τες αι ω νας ^Δ Κυ ρι ι ος των Δυ
 να α με ων η ηλθεν ^{Πα} ευ λα βεισθω πα σα η γη ^π
^{B8} εκ προ σω πτ αυ τς ς και βο α α τω ^Δ ευ λο γει
 τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ς τον Κυ ρι ο ο ο ο ο
 ο ο ν ^β

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

ὠδὴ θ'

Η ^{B8} ε ος Κυ ρι ος ^{Πα} και αι ε πεφανεν η μιν ^M
 συ στη η σα σθε ε ορ την και α α γα λλο με νοι ^β
^{Πα} δε ευ τε με ε γα λυνωμεν ^M χρι στον με τα βα ι ^{B8}
 ων και κλα δων υ υ μνοις κραυ γα ζοντες ^β ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ου Σω τη ρος η μων ^β
Ε ^{Πα} θνη ι να τι ^M ε φρου α ξα τε ^{B8} γρα φεις και

ι ε ροις ^Δ τι κε να ε με ε λε τη σα τε ^{Πα} τις
ου τος ^Π ει πον τες και παι δες ^Π με τα βα ^{Ββ} ι ων
και κλα δων υ υ μνοις κραυ γα ζισιν ^Β ευ λο γη με
νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω
τη ρος η μων ^Β

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^Β

Ο ^{Πα} υ τος ο Θε ος ^Μ ω ω πα ρο μοι ος ου δεις ^{Ββ} δι
και αν πα σαν ο δον ε ξευ ρων ^{Πα} δε δω κε ^Μ τω η
γα α πη με νω Ισ ρα ηλ ^{Ββ} με τα δε ταυ τα αν θρω
ποις συ να νε στρα φη ο φθεις ^Β ευ λο γη με νος
ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη
ρος η μων ^Β

Κ ^{Ββ} αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας
των αι ω νων α μην ^Β

Σ ^{Ββ} καν δα λα τρι ι βου ^{Πα} τι ι ε χο με να η ^Μ

^{B8}
 μιν ^ε ^λ τι θε α τε α πει θεις πο δεσ ο ξεις υ μων ^ε ^λ
^{Πα}
 αι μα δι εκ χε αι Δε σπο του ^Π ⁹ αλλ α να στη σε ^{B8}
 ται παντως σω ω σαι αι τες κρα ζοντας ^ε ^λ ευ λο γη με
 νος ο ερ χο με νος ^Δ ² εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω
 τη ρος η μων ^ε ^λ

και παλιν ο ειρμος.

^{B8} **Η** ^{Πα}
 ε ος Κυ ρι ος ^Π ⁹ και αι ε πε φανεν η μιν ^{B8} ^ε ^λ
 συ στη η σα σθε ε ορ την και α α γα λλο με νοι ^ε ^λ
^{Πα} ^M
 δε ευ τε με ε γα λυ νω μεν Χρι στον ^ε ^λ με τα βα ι
 ων και κλα δων υ υ μνοις κραυ γα ζοντες ^ε ^λ ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος ^Δ ² εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ου Σω τη ρος η η η μω ω ω ω ν ^ε ^λ

Ἡ Καταβασία.

^{B8} **Η** ^M
 ε ος Κυ ρι ο ο ος και αι ε ε πε φα α νεν
 η η μιν ^Π ⁹ συ στη η σα σθε ε ε ^ε ^λ ε ο ο ορ
^M ^{B8}
 τη ην και α γα αλ λο με ε νοι ^ε ^λ δευ τε ε με ε
^M ^{B8}
 γα α λυ νω μεν Χρι ι στον ^Π ⁹ με ε τα βα ι ι ^ε ^λ

ι ων και αι κλα δων υ μνοι οισ κραυ γα α α α

ζο ο ο ον τες ευ λο γη με νος ο ερ χο

με ε νος εν ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου Σω

τη η η η ρο ος η η η μω ω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι - ς

γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

τὸ τρίτο.

γι ος Κυ ρι ος ο Θε ος η μω ω

ων

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν τῶν βαΐων ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου προτεθειμένων βαΐων

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ, οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, ὁ λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων, τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ βαΐα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον· καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ Παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι προσφέροντας, διαφύλαξον· ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν

Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΑΙΝΟΙ

ᾠδὴ Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠδὴ Βου ς

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
 αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νησαυ του

Ο πλειστος οχλος Κυ ρι ε στρωννυων εν τη
ο δω τα ι μα τι α αυ των αλ λοι οι δε ε κο πτον
κλα α δης α πο των δενδρων και ε βα στα α ζον
οι προ α α γον τες δε και οι α κο λυ θον
τες ε ε κρα ζον λε γον τες ω σαν να τω Υι ω
Δα α βιδ ευ λο γη με νος ει ει ο ελ θων και
πα α α α λιν ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Μ ελ λον τος σ ει σι ε ε ναι εις την α γι
αν πολιν Κυ ρι ε τα κλαδη των φυ των οι λα οι
ε βα στα α ζον σε υ μνυ ον τες τον των ο ο λων
Δε σπο την ο ρων τες σε ε πι πω ω λυ κα θη με
νον ως ε πι των Χε ρυ βι μι ε θε ω ρον και
δι α τς το ου τως ε βο ων ω σαν να εν τοις

υ ψι ι ι ςοις ευ λο γη με νος ει ει ο ελ θων
και πα α α α λινερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Ε ξελ θε τε Ε ε θνη ε ξελ θε τε και λα
οι και θε α σα σθε ση με ε ρον τον Βα σι λε

α των ου ρα νων ως ε πι θρο νω υ ψη λθ ε πι
πω λθ ευ τε λθς την Ι ε ρσ σα λημ προ σε πι

βαινοντα γε νε α Ι ου δαι ων α πιστε και μοι χα
λις δευ ρο θε α α σαι ον ει δεν Η σα ι ι ας

εν σαρ κι δι η μας πα ρα γε νο μενον πως νυμ
φεν ε ται ως σω φρονα την νε ε αν Σι ων και α

πο βαλ λε ται την κα τα κρι τον συ να γω γην ως εν
α φθαρ τω δε γα μω και α μι αν τω α μι

αν τοι συ νε δρα μον ευ φη μθ εν τες οι α πει ρο

ο κα κοι Παι δεσ^{7x} μεθ ων υ μνηντες βο η σω ω μεν
υ μνον τον αγ γε λι κον ω σαν να εν τοις υ
ψι ζοις τω ε χο ον τι το με γα ε λε ος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Την κοι νην α να στα α σιν προ τ ε κ ε σι
ε πα θης σ ε ις πι στω σιν παν των προ εν δει
ξα μενος Χρι στε ο Θε ος τον μεν Λα ζα ρον εν Βη θα
νι ι α τη κρα ται α δυ να μει ει σ τε τρα
η με ρον νε κρο ον ε ξα νε στη σας και τυ φλοις

δε το βλε ε πειν ως φω το δο της ε δω ρη σω σω
τηρ και εις την πο λιν την α γι αν με τα των σω
μα θη των ει ση ηλ θες κα θη με ε νος ε πι πω
λ ο ν τα των προ φη των εκ πλη ρων κη ρυ γ μα
α τα ως ε πι των Χε ρ βι με πο χ ε με νος και

Παιδες Εβραιων μετα κλαδων και βαϊων
 προ οϋπνην των σοι δι ο και ημεις κλαδεις
 λαιων βασταζοντες και βαϊϊα ευχαριστως
 σοι βοωμεν ωσαν να εντοις υψις ισοις ευ
 λογημενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυ
 ρι ου

Ἦχος Πα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υ ω και Α
 γι ι ω Πνευμα α α τι
Κ Πα Δι και αι νυ νυ και α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ω ναστων αι ω ω νων α α α μην
Π Πα ρο εξ η με ε ρω ω ω ν του ου Πα α α σχα
 ηλθεν Ι ι η η σου ους εις Βη η θα νι ι ι ι αν
 και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λε
 ε γοντες α α αυτω Κυ ρι ε που θε ε ε
 Πα λει εις ετοιμασωμε ε εν σοι οι φαγει ειν το

Πα α α α σχα ο δε α πε ε στειει λεν α αυ τους
 α πελ θε τε εις την α πε ε να α αν τι ι κω ω
 μην και ευ ρη σε τε αν θρω ω ω πον κε ρα μι
 ον υ दा तος βα α στα α ζο ο ο ον τα α κο
 λου θη σα τε ε α αυ τω και τω οι κο δε σπο ο τη
 ει ει πα α α τε ο Δι दा सका α α लो स
 λε ε γει προς σε ποι ω ω το ο Πα α α σχα με
 ε τα α των μα α θη τω ω ω ν μου

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρ ι ε Β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε

Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι

η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε ε κ α ι Α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α

Κ υ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο

Υ ι ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν

τ ο υ κ ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ρ ω ν τ α ς α μ α

ρ τ ι ι α ς τ ο υ κ ο σ μ ο υ

Π ρ ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α θ η μ ε ν ο ς

ε κ δ ε ξ ι ω ω ν τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι ε λ ε η σ ο ν η μ α

α ς

Ο τ ι σ υ ε ι μ ο ν ο ς Α γ ι ο ς σ υ ε ι μ ο ν ο ς Κ υ

ρ ι ο ς Ι η σ ο υ ς Χ ρ ι σ τ ο ς ε ι ς δ ο ο ξ α ν Θ ε ο υ Π α τ ρ ο ς α

μ η η ν

Κ α θ ε κ α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω ς ε κ α ι α ι

ν ε σ ω τ ο ο ν ο μ α σ ο υ ε ι ς τ ο ν α ι ω ν α κ α ι ε ι ς τ ο ν

α ι ω ν α τ ο υ α ι ω ν ο ς

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι παρὰ σοι πηγή ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁ

ψο μεθὰ φῶς

Π αράτεινον τὸ ἐλεοσσοῦν τοῖς γινώσκου

σι σε

Α γιὸς ὁ Θεὸς Ἁγίος Ἰσχυρὸς Ἁγί

ὸς ἀθάνατος ἐλεησον ἡμᾶς

Δ ὁ ξά Πατριὶ καὶ Υἱὼ καὶ ἁγίῳ Πνευ

ματι

Κ αὶ νυ νυ καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

των αἰῶνων ἀμήν

Α γιὸς ἀθάνατος ἐλεησον ἡμᾶς

Α^{Πα} α ἁγίος ὁ Θεεεος Ἁ α α α

γι ι ι ο ος Ἰ σχυ υ υ ρο ος Ἁ γι ο

ος Ἁ θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Δι-Θ

Σ υ ν τ α φ ε ε ν τ ε σ σ ο ι δ ι α τ ε β α π τ ι σ μ α τ ο σ Χ ρ ι
 σ τ ε ο Θ ε ο σ η μ ω ν τ η σ α θ α ν α τ ε ζ ω η σ η
 ξ ι ω θ η μ ε ν τ η Α ν α σ τ α α σ ε ι σ θ και α
 ν υ μ ν θ ὄ ν τ ε σ κ ρ α α ζ ο μ ε ν ω σ α ν ν α ε ν τ ο ι σ υ
 ψ ι σ ο ι σ ε υ λ ο γ η μ ε ν ο σ ο ε ρ χ ο ο μ ε ν ο σ ε ν
 ο ν ο μ α τ ι Κ υ ρ ι ι ι ι ο υ ο υ ο υ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε η σ ο ν
 Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η σ ο ν
 Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η σ ο ν
 Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η σ ο ν
 Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η η σ ο ν
 Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε ε ε η σ ο ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}δλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}βγλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριδ' (114).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με. (ριδ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. (ριδ' 3-4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. (ριδ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριε' (115).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
(ριε' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο ε
πι πω λθ ο νθ ς κα θε σθεις ψαλλον ταςσοι αλ λη
λθ ς ι α

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ
μοι; (ριε' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο ε
πι πω λθ ο νθ ς κα θε σθεις ψαλλον ταςσοι αλ λη
λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι. (ριε' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο ε
πι πω λθ ο νθ ς κα θε σθεις ψαλλον ταςσοι αλ λη
λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. (ριε' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο ε
πι πω λθ ο νθ ς κα θε σθεις ψαλλον ταςσοι αλ λη

λα ϝ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων

αμην

Ο μόνου γεννητός καὶ Λόγος Θεοῦ ἀ-

θάνατος ὑπαρχὼν καὶ καταξάμενος δι-

ὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι

ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰπαρ-

θεν Ἐμαρτίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας

σταυρωθεὶς τελευτήσας ὁ Θεὸς θανάτω θανά-

τον πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι-

αδος συνδόξαζομενος τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σὺν ἡμᾶς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

Την κοίτην ἀναστήσιν πρὸς παθεῖς πιστὸς
μέγας ἐκ νεκρῶν ἡ γειραςτὸν Λαζάρου Χριστέ
ὁ Θεὸς ὁ θεὸς καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παιδαῖδες ταῆς
νικησῶν συμβολαφροντες σοι τῶν νικητῶν
να τῶ βωωμένωσαν ἐν τοῖς ὑψί
στοῖς ἐυλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό
ματι Κυρίου

τὸ τέλος : ἐν ὀνόματι Κυρίου ἰιιιιι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι-θ

Ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου Θεὸς Κύριος
καὶ ἐπεφάνη ἡμιῖν ἡ σωτηρία
μασ γιέε Θεοῦ ὁ ἐπιπλωθὸς
καθεστειεῖεῖεῖεῖ

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Εἶτα τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Την κοι νην α να στα σιν προ τϑ σϑ πα θϑς πι στϑ
 με νος εκ νε κρω ν η γει ρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
 ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της
 νι κης συμ βο ο λα φερ οντες σοι τω νι κη τη τϑ θα
 να τϑ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου

Ἦχος Δι - ϑ

Συν τα φε εν τες σοι δι α τϑ βα πτι σμα τος Χρι
 στε ο Θε ος η μων της α θα να τϑ ζω ης η
 ξι ω θη μεν τη Α να στα α σει σϑ και α
 νυ μνϑ ς ντες κρ α α ζο μεν ω σαν να εν τοις υ
 ψι ς οις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι-θ

Τω θρο νω εν ου ρα νω τω πω λω ε πι
της γης ε πο χου με νος Χρι στε ο Θε ος των Α
γγε λων την αι νε σιν και των Παι δων α νυ υ μνη
σιν προ σε ε δε ξω βο ω ω των σοι ευ λο γη
με νος ει ο ερ χο με νος τον Α δαμ α να κα
λε σαα σθαι αι αι

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῶν Βαΐων).
(Φιλ. δ' 4-9).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ευλογημενος ο ερχομενος εν ο
νοματι Κυριου

Εξομολογεσθε τω Κυριω οτι αγα
θος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου

Ευλογημενος ο ερχομενος εν ο
νοματι Κυριου

Συστησασθε εορτην εν τοις πυκαζισιν
εως των κερατων τεθυσιαστηριου

Ευλογημενος ο ερχομενος εν ο
νοματι Κυριου

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἅ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς 143).

ᾠχος 4/8 Κε 8

A λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ α̇ A λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ A α̇ α̇ α̇ α̇ λληη λϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇
Χ A σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ο πι
 θαν μα στα ε ποι η σεν ο Κυ υ υ υ ρι
 ι ι ι ος
A λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ α̇ A λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ A α̇ α̇ α̇ α̇ λληη λϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇
Χ Eι δο σαν παν τα τα πε ρα τα της γης το

σω τη ρι ον του Θε ου ου ου η η η η
 μων

Α λλη λη ι ι α Α λλη η λη η
 η η ι ι ι ι α Α α α λλη λη η
 η η η η η ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Βαΐων

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἰω. ιβ' 1-18).

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ,

θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῶ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῶ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῶ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιημέναι τὸ σημεῖον.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 α σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
 τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΝ. ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
 ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μι μν στι κως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι α α α α α α α α α α

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α

α α α α α α α α α α α α α α γι ι

ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ

μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες πα α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι κη η η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως το ον Βα α σι ι ι το ον

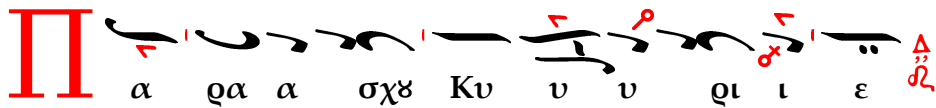
βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

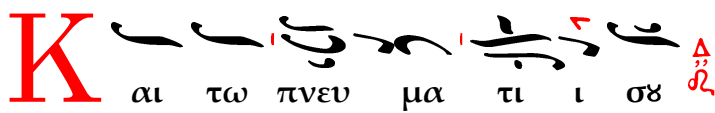
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σι λε ε α α α α α α των ο ο ο ο ο

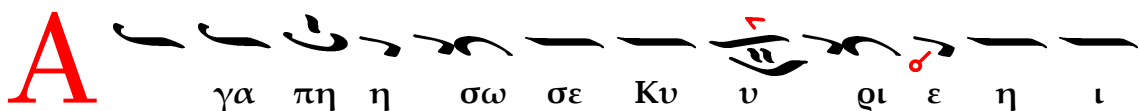
ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

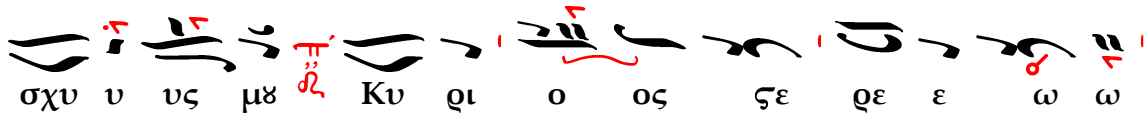
Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

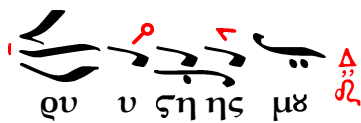
Σ οι οι Κυ ρι ι ε και άλλως:

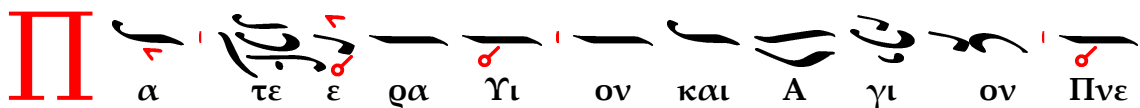
Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϞ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω

μα α α μϞ και κα τα φυ γη η μϞ και

ρυ υ ση ης μϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε

ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο Ϟ

Ϟ Ϟ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τσ πνε ευ μα το ο ο ος σθ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*

Α αξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σθ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μνδ δ δ δ μεν σε Ευ λο

γδ δ δ δ μεν σοι ευ χα ρι ςδ δ μεν

Kυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σδ δ ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

ρι ε η ι ι σχυ υ υς μδ δ δ δ

δ Κυ υ ρι ο ος ςε ε ρε ε ε ω ω

μα α α α α μδ και αι κα τα α φυ υ

γη η η η μδ και ρυ υ υ ςη η η ης

μδ

(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Τῆ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Βου

Η ε ος Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ο ο ος
και αι ε ε πε ε φα α νεν η η μι ιν σου στη η
σα σθε ε ε ε ο ορ τη η η ην και α
α γα α λλο ο ο ο με ε νοι οι οι δε ε
ευ τε ε ε με γα α λυ υ νο ο ο μεν
Χρι ι στο ο ο ο ο ον με τα βα α ι ι ι ων
και αι κλα α α α δω ω ω ω ων υ υ
υ υ υ μνοι οι οι οισ κραυ γα α α α ζο
ον τε ε ες ευ λο γη η με ε ε ε
ε ε νος ο ο ε ε ρο χο ο ο με ε ε ε
νο ο ο ο ο ος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου σω τη
η η η η ρο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω
ω ω ω

Ἐτονίσθη τῆ Κυριακῇ τῶν Βαΐων τοῦ βδ', Ι.Α.

χο ο ο ο ε ερ χο ο ο με ε ε νο ος εν ο

 νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο μα εν ο νο

 μα τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι

 ι α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Tην κοι νην α να στα σιν προ τϛ σϛ πα θϛς πι στϛ

 με νος εκ νε κρω ν η γει ρα σ τον Λα ζα ρον Χρι στε ε

 ο Θε ος ο θε ν και η μεις ως οι Παι αι δε ϛ τα της

νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τϑ θα
 να τϑ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ι ς ς ς

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω με ντην δο ο
 ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϑ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϑ
 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη
 λϑ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον **z'** α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος **χ** **Δ**